

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 12**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste.

(390)

Måndag

Jag mår som en hund idag och duger till ingenting. Jag undrar om det beror dig smärtsamt, om jag säger allt det. Det är det bra underligt att du alldeles slipper detta. När jag tänker på hvilken roll det spelade under senor och annars med! Måtte vara en lycklig tanke. Men jag kan nog förstå att om allt blod, som skulle bort bara trycker på hjärnan, så kan det vara ett stort lidande.

Idag hålla vi på med något roligt, Gerda och jag, vi äro på jakt efter en jungfru. För jag nu jungfru, så är jag ju riktigt inträdd i civiliserade människors led. Det är så, att vi ej äro i skänd att gå en skälskraka, som stannar, de flytta jämnt, ty de äro ju lösa och lediga att gå, när som helst, och så vet man ju att dalfolk äro vandringslystna och astusliga. Vi ska nu försöka med jungfrui, mamma och jag, om vi trivas och hon trivas, så får hon väl stanna. Det blir nog en stor tillökning i bekvämlighet, och det går nog med Postuaden.

Jag tycker, att då jag nu slutar upp att köpa möbler, så bör jag bli rik på en gång. När jag har betalat alltting, så har jag ännu 3000 Kr. kvar af anti-kristpengarna och så några hundra att låna på. Och om närka bank blir bra, så kommer den att i bringa mig mycket pengar, jag tänker nog, att jag kan bära Postuaden för en jungfru - Nu blir du nog mer lifvad för att komma hit, kanske det nu blir du som kommer till Park - Just nu kan du att vi få jungfrun på Torsdag.

390 Jag fick idag brev från fru Glaucus (Jultanten.) Jag har en så förfärlig lust att skicka henne en dockteaterpjäs från min ungdom - Den börjar så här: "Mörk dvälgis nattes drottning uti rita stjärnstält

Of dagens äflac trättad, all världens slumrar sälet

Urymsla blott, hoars handverk, likt ugglans ljuset skyr

Blau ut i mörka natten med hexmitteln flyr -"

Jag borde väl säga, att den, som talas är en hexa, som ritter i skogen vid en bok och rör i en gryta. Det är mycket högtämndt alligenom, men rätt dramatisk på sina ställen, så att nog borde det gå i barn lika bra som något af Topelius. Det finns ingenting af hans tillgjorda uttåg, utan det hela är så vackert som jag då kunde älska. Men om jag nu kunde få ut det utan pretention, så att man förstod, att det ej är meningar för stort

— Din sanna —

Deför är det konstigt att skriva hälsningar med gubben
därifrån. Det skall bli roligt hos oss.

folk att läsa, utom bara för småtingar. Det är ingenting i den vägen som
Braunes ungdomsvers, som vända mig till en vuxen läsekrets utom riksbig
harnakmat. Tror du man kan väga? Man Gerda och jag skulle tycka om
att se det i tryck, och barnen skulle uppföra det och alla, som för länge
sedan säga pjesen apelas på flickrummet därhemma skulle bli glada att
läsa igen den. Jag kan ej fråga fru Klummarlund, ty hon slutar den bevakad,
jag menar oseredd. Skall jag göra mig besvär att skriva af den och nämna den
till dig? Den finnes visst knappt till nu annat än i mitt och Gerdas minne.

Jag väntar Hall nu hvarje post och är mycket nyfiken. Jag är mycket öfvertygad
om att den är bra, men nog skulle jag bli bra glad om jag tyckte om den, som
jag tycker om första kapitlet och fru Ulfpapras.

Jag fick en broschyr från Ellen Key om det sköna i hemmet, tror jag, jag har naturligtvis
ej sett åt den. Det är så dags för mig nu, som oförlutat minna möbelköp. Jag skall väl köpa
den i Gamme. Denne sistnämnda är för öfrigt så mycket bättre till helst och lynne i år
än i fjol, att man ej kan jämföra. Han älskar ingen annan på Guds gröna jord än sin dotter,
men han är fredlig och värlig och man kan ej det där ädliga, hemska intrycket af samlit-
ret i hemmet nu som förr. Det var stor liden, som hjälpte honom. Gerda har varit öfver-
anstängd till gal, så hon varit smågrining sedan dess, äro hon hjärtfol och äro hon
hon strunta, men hon är bättre nu och så har vi fått henne att köpa domstika till
skjortor åt gossarna och så kommer det upp en näf och då blir hon nog bra -
Helena är på något öfvergångsstadium, försligt snäll, men blyg så hon säger inget
ting annat än hur, Hon studerar nu mycket för mig nyf. har lärt mig bokstäfverna på
något eget och heuligt sätt, men hon kan den. Hon har sin abebok och läser de gossar,
nu läser hon. Hon lägger nu ihop med tre bokstäfver - Det är tredje stadiet på Rensköpung
någ. Ivar är väldigt rolig och grann att se på. - Kunde tror jag nog blir dig lika Rön som förr,
han är i den bea åldern nu.

Tänk, tänk, att de tiga ihjäl Ellen Keys bok. Inte Aftonbladet, inte Klummarstidningen
hvad tänka de på? Jag undrar så mycket om det är afrikt inom suuliga kretsar att tiga
eller om det endast är förtroflan öfver bokens fruktighet. Klummars älska henne ju, så från
deras sida kan det ju bara vara fruktighet, som bestämmer.

Jag har köpt Kleidkunstens om gemenskap och klassicitet, vill du ha den? Den är utläst
på en halftimme - Brillant i stil, klar i uppdrag, rörig i utförandet, men Rensköpung och
klugvände åtskilligt inom ens eget författarlif. Man skulle nog vara stolt om man
kunde skriva sådan stil.

Nu kan Elfrida på ha arden i hvilken ordning hon vill, fast jag gör
ibland läskig - Det kan aldrig gennat henne att Prantha om - Skall jag det nog
att du vill ha den. Så här skall det låta - "Jag är Rönna och han är min
hålla ej af ~~men~~ vi älska hvarann."
Så skriva för Robert och det Ringar, gärdet inte?